

Det stillede Ændringsforslag sættes til Forhandling.

Ordføreren (Hey): Jeg tillader mig at anbefale dette lille Ændringsforslag, som er stillet til Lovforslagets § 1. Det drejer sig om de nye 8 Dages Kort, der agtes indførte til Rejser mellem samtlige Stationer til en Pris af 22 Kr. Man har villet betegne dette som en Maksimumsbetaling og aabne Administrationen Udvej til, saa fremt den skønner, at det kan fremme Benyttelsen af disse Kort til Fordel for Statsbanerne, at ansætte en lavere Takst. Det er ikke, fordi man gaar ud fra, at Administrationen netop til en Begyndelse vil fastsætte en anden Takst end de 22 Kr., men man har dog villet aabne en Mulighed derfor, og dette lille Ændringsforslag gaar altsaa ud paa at indsætte Ordene „ikke over“, saaledes at Prisen paa disse Kort bliver angiven som „ikke over 22 Kr.“. Jeg tillader mig at anbefale dette Ændringsforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (Thomas Larsen): Jeg havde egentlig foretrukket at bibeholde Lovforslagets Tekst, saaledes som det blev vedtaget ved anden Behandling i dette høje Ting, idet jeg forudser, at af den her foreslaaede Ændring vil det naturligvis følge, at Regeringen bliver sat under et Pres for at nedsætte Prisen paa dette Kort, som jeg i øvrigt anser for at være et af Lovens Fremskridt. Men det maa man selvfølgelig finde sig i, og jeg tænker mig ogsaa, at det desuagtet skal lykkes Regeringen at holde Kortets Pris indenfor rimelige Grænser. Jeg kan derfor ogsaa tage imod dette Ændringsforslag paa Grundlag af den ærede Ordførers Anbefaling.

Da ingen flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Det stillede Ændringsforslag (se ovenfor) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget i dets Helhed sættes til Forhandling.

Ordføreren (Hey): Medens de Ændringsforslag, der vare stillede her ved anden Behandling, vare stillede af hele Udvalget, er jo ikke hele Udvalget enig om at indstille Lovforslaget til Vedtagelse. Et Mindretal vil ikke kunne gaa med, og

indenfor de Udvalgsmedlemmer, som derefter staa tilbage, og som danne et ret stort Flertal indenfor Udvalget, er der maaske ogsaa delte Meninger om Forslagets Værdi. Det er sagt i Betænkningen, at man under sine Forhandlinger i Udvalget har inddraget Statsbanernes Forhold i det hele taget, og det er ogsaa omtalt i Betænkningen, at det ærede 8de kongevalgte Medlem (Jørgen Berthelsen) havde stillet et Forslag, som tilsigtede en Omordning af Statsbanernes Forhold, en Omordning, der var næsten revolutionerende og saa at sige vilde vende op og ned paa det bestaaende. Jeg vilde i og for sig tro, at det vilde være til Gavn for Jernbanerne, naar dette Forslag var blevet noget afklaret og var blevet vedtaget, men man havde jo ikke Tid til at tage det op til Behandling i Udvalget, selv om det fra forskellig Side ikke manglede paa Lyst dertil. Naar et Flertal har haft store Betæneligheder ved at gaa med nu, saa er det særlig, fordi man mener, at Statsbanernes Forhold virkelig kunde trænge til en Omordning, og fordi man mener, at den Indtægtsforøgelse, der tilsigtes ved Takstforhøjelsen, kunde være noget tvivlsomt. Man har ikke kunnet gaa med til det omtalte Forslag, fordi man ikke havde Tid til at drøfte det, og man har ogsaa ment, at den Kommission, som Ministeren for offentlige Arbejder agter at nedsætte, forhaabentlig vil optage hele dette Spørgsmaal til Behandling. Men naar jeg for mit Vedkommende ganske deler denne Opfattelse og heller ikke har lagt Skjul paa det ved Sagens første Behandling, at der ved Statsbanernes Ordning er ikke saa ganske lidt, der kunde trænge til en Omordning, saa ønsker jeg at sige her, at det jo ikke er Personerne, det gælder. Jeg vil tro, at den nuværende Generaldirektør i mange Henseender har mange Betingelser for virkelig fuldt ud at kunne opnaa en tilfredsstillende Drift af Statsbanerne. Men det er jo hele Systemet, det gælder. Naar man sætter en Generaldirektør i Spidsen for Jernbanerne og ved Siden af ham — for man kan jo ikke sige, at det er under ham — ansætter 4 andre Direktører, saaledes at 3 af disse kunne overstemme Generaldirektøren, saa er det allerede et Misforhold. Det er dog ikke heldigt, at en Mand, som man sætter som Topfigur, kun er det, om jeg saa maa sige, ganske pro forma. Jo mere man fordeler Ansvaret, som den ledende har, derigennem, at Rigsdagen i saa høj Grad griber ind i Statsbanestyrelsen ved